

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119303300
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:6119303300.2

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v právnej veci žalobcu: H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúp. spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúp. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava v konaní o zaplatenie 153,94 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 153,94 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 153,94 EUR od 27.02.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 30.05.2019 (v upomínacom konaní) žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 153,94 EUR a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 153,94 EUR od 27.02.2019 do zaplatenia. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 12.01.2019 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle SUZUKI SX4, EVČ: L., rok výroby: 2017, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému W. Š., bytom H. X, XXX XX L. X, (ďalej aj len ako „poškodený“). Poškodený mal so žalovaným uzatvorenú Zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla, č. poistnej zmluvy 2769035191. Poškodený hneď po poistnej udalosti túto žalovanému riadne a včas oznámil pričom, žalovaný ju zaregistroval pod č. poistnej udalosti 8013879559. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla SUZUKI SX4, EVČ: L., rok výroby: 2017, v dôsledku poistnej udalosti č. 8013879559, si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise H Point, s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 980,98 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou P190024. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 12.02.2019, žalovaným oznámené, že dňa 11.02.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8013879559 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného z poistnej udalosti č. 8013879559 predstavuje sumu 980,98 EUR s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 761,04 EUR s DPH po odpočítaní spoluúčasti vo výške 66 EUR. Celková nepriznaná suma je vo výške 153,94 EUR. Táto nepriznaná suma vo výške 153,94 EUR bola následne postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2019. Podľa vyjadrenia likvidátora: „Pri výpočte poistného plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 EUR/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%). Rozdiel medzi Faktúrou a kalkuláciou AUDATEX bol odpočítaný z poistného plnenia. Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o

poistnom plnení č. 8013879559 uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má žalobca nárok. Poukázal na ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Poškodený resp. žalobca žiada len zaplatiť sumu, ktorú skutočne uhradil za opravu poškodeného motorového vozidla. Poukázal aj na ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k vyššie uvedenému je zrejmé, že medzi poškodeným a žalovaným je zmluvný vzťah, na základe ktorého bola medzi nimi dojednaná povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak dôjde k poškodeniu, zničeniu motorového vozidla SUZUKI SX4, EVČ: L., rok výroby: 2017, alebo jeho obvyklej výbavy akoukoľvek udalosťou s výnimkou výluk výslovne uvedených vo všeobecných zmluvných podmienkach alebo v príslušných zmluvných dojednaniach. V zmysle čl. 12 bod 3 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ďalej len „VPP KAS - 5“): „Za škodu vzniknutú poistnou udalosťou podľa typu poistenia A až D, poisťovňa poskytne poistné plnenie, v rozsahu podľa tohto článku na uvedenie poškodeného alebo zničeného MV do stavu bezprostredne pred poistnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného MV, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty motorového vozidla v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou s odpočítaním spoluúčasti vo výške dohodnutej v poistnej zmluve.“ V zmysle čl. 12 bod 5 písm. a) VPP- KAS - 5: „Po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla nasledovne: pri oprave poisteného MV v autorizovaných opravovniach pre danú značku a typ vozidla sa primerané náklady na náhradné diely, materiál a prácu posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkuláciou nákladov na opravu vyhotovenou poisťovňou pri použití cien originálnych náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom. V nákladoch na prácu a lakovanie v autorizovaných opravovniach sa zohľadňuje hodinová sadzba opravovne v danom regióne pre príslušný typ a značku, ktorých kvalita práce a technologické vybavenie zodpovedá normatívom stanoveným výrobcom pre jednotlivé typy vozidiel v opravovniach SR. Za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny nových originálnych náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ vozidla.“ Zo strany žalovaného došlo ku kráteniu poistného plnenia za 1NH lakovníckych a mechanických prác, čo odôvodnil tým, že oprava vozidla prebehla v neautorizovanom servise. Takéto krátenie zo strany žalovaného prebehlo nedôvodne. Navyše z oznámenia o poistnom plnení žalovaného vyplýva, že žalovaný rozlišuje servisy na autorizované a neautorizované, avšak takéto rozlišovanie je v rozpore so zákonom a legislatívou EÚ. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Vyššie uvedená blokovaná výnimka zakazuje rozdeľovanie servisov na autorizované a neautorizované. V zmysle blokovej výnimky ak má servis oprávnenie vykonávať opravárenskú činnosť vozidiel, pričom pri oprave dodrží technológiu predpísanú výrobcom daného vozidla, nesmie byť návšteva mimo servisnej siete dôvodom krátenia poistného plnenia. Uviedol, že podľa čl. 12 bod 5 písm. a) VPP - KAS 5 sa náklady na prácu a lakovanie vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade ak bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukázal na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre rovnaký alebo obdobný typ motorového vozidla. V servise AUTO Gábrriel s.r.o., Osloboditeľov č. 70, Košice je cena mechanických prác 40 EUR bez DPH a cena klampiarskych a lakovacích prác 49 EUR bez DPH. V servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, Košice je cena prác v mechanickej dielni 39 EUR bez DPH a cena prác v karosárskej a lakovacej dielni 49 EUR bez DPH. Žalobca, ktorý vykonával opravu poškodeného motorového vozidla si účtoval za 1NH mechanickej a lakovacej práce sumu 27,50 EUR bez DPH, resp. 33 EUR s DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v regióne porovnateľná, výhodnejšia, resp. nižšia suma. Považuje preto za nedôvodné, že v prípade opravy poškodeného vozidla bola priznaná cena práce za 1NH mechanickej a lakovacej práce iba vo výške 23 EUR s DPH. Uviedol, že kalkulácia žalovaného je stále len predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre. Tvrdil, že zo strany žalovaného boli uznané nedostatočné náklady na lakovací materiál vo výške lakovacej konštanty 100%. Pracovný postup zahŕňal dve vrstvy metalízy, pričom uznané náklady nie je možné považovať za primerané, z dôvodu nedostatočného pokrytia nákladov vynaložených na lakovací materiál ako brúsne kotúče a lakovacie pištole. Výška lakovacej konštanty podľa kalkulácií predstavuje 110%, z čoho vyplýva, že zo strany žalovaného došlo ku kráteniu koeficientu lakovacej konštanty o 10%. V zmysle vyššie uvedeného

je teda žalovaný povinný uhradiť všetky náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré súvisia s poistnou udalosťou. V danom prípade všetky žalobcom prevedené opravy boli vykonané len za účelom navrátenia poškodeného motorového vozidla do stavu v akom bolo pred poistnou udalosťou, teda boli vykonané účelne, preto je žalovaný povinný uhradiť mu sumu vynaloženú za všetky tieto náklady. Poukázal na ust. § 799 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka žalovaný môže krátiť poistné plnenie z poistnej udalosti jedine ak poškodený resp. žalobca vedome porušil svoje povinnosti stanovené v § 799 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a ak malo toto porušenie podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti. Žalobca resp. poškodený neporušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona a z VPP. Poškodený žalovanému bezodkladne oznámil vznik poistnej udalosti a zároveň poskytol žalovanému všetky doklady potrebné na likvidáciu poistnej udalosti. Na základe uvedeného žiadal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi neodôvodnene krátenú sumu z poistnej udalosti č. 8013879559 vo výške 153,94 EUR s príslušenstvom. Poukázal aj na ust. § 517 a § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný listom zo dňa 12.02.2019 oznámil, že dňa 11.02.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8013879559. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 153,94 EUR od 27.02.2019 do zaplatenia.

3.Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 13.06.2019 v zmysle návrhu žalobcu platobný rozkaz sp. zn. 16Up/691/2019.

4.Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok žalobcu neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Tvrdil, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Poukázal na skutočnosť, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. V nadväznosti na vyššie uvedené mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Tvrdil, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu predmetných škodových udalostí a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa ich týkali. Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 3 Cdo 192/2004, podľa ktorého: „Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Z uvádzaného rozhodnutia NS SR podľa žalovaného vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aplikáciou uvádzaného judikátu na predmetné súdne konanie je toho právneho názoru, že v predmetnom konaní, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na uvádzaný skutkový stav (ktorý súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v aktuálnom znení (ďalej len „OZ“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom

prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, podľa ktorého: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcu sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považoval takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Zároveň vo vzťahu k uzatvorenej zmluve o postúpení pohľadávky poukázal aj na skutočnosť, že okrem nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného typu z vyššie uvedených dôvodov, súčasne v predmetnej zmluve absolútnym spôsobom absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. V predloženej zmluve o postúpení pohľadávky je pritom zo strany zmluvných strán uvedená len špecifikácia (nimi určených a vymedzených, podľa právneho názoru žalovaného neexistujúcich) pohľadávky, ktorá následne je premietnutá v predmete zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Uviedol, že uvedením predmetných skutočností (t.j. špecifikácia pohľadávky a predmetu) nemôže byť nahradený samotný prejav vôle postupcu. Poukázal aj na skutočnosť, že samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Nakoľko z predmetu realizovaného postúpenia (Zmluvy o postúpení pohľadávky) vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku ktorú má voči žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému. Rozporuplnosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v skutočnosti, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného, zakladá rovnako, a to ako aj v prvom uvedenom prípade absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. Zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia zo strany žalobcu poukázal na Oznámenie o poistnom plnení, ktoré predložil sám žalobca, v zmysle ktorého žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátenia poistného plnenia. Žalobca sa teda z Oznámenia o poistnom plnení preukázateľne dozvedel z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného krátené, čo napokon žalobca aj sám vo svojej žalobe potvrdzuje. Z vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov mal za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu k tvrdeniu žalovaného, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované podľa § 132 CSP uviedol, že tvrdenia žalovaného sa nezakladajú na pravde. V zmysle platnej právnej úpravy tak v žalobnom návrhu má byť uvedená špecifikácia rozhodujúcich skutočností, o ktorých existenciu žalobca opiera svoje tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho práva a je potrebné zabezpečiť jeho ochranu prostredníctvom návrhu podaného na súd. V uvedenom prípade mal za to, že skutočností, ktoré žalovaný vymenúva vo svojom odpore, nepredstavujú rozhodujúce skutočnosti, od ktorých uvedenia závisí úspech/neúspech žalobcu v spore. Škoda vznikla v prípade poistnej udalosti č. 8013879559 poškodenému W. Š., ktorý predmetnú poistnú udalosť riadne a včas nahlásil, pričom žalovaný v súlade s uvedeným a po predložení potrebných podkladov sčasti vyplatil poistenému poistné plnenie. Sám žalovaný tak uznal nárok žalobcu, resp. poškodeného na poskytnutie poistného plnenia, sporný je preto len rozsah poskytnutia poistného plnenia. Preto skutočnosť, ktorou je priebeh dopravnej nehody, považuje vzhľadom na vyššie uvedené za skutočnosť, ktorá v uvedenej veci nie je rozhodujúca. Zároveň nie je jasné, čo žalovaný myslí pod označením „ďalšie realizované úkony.“ V návrhu na vydanie platobného rozkazu v uvedenej veci žalobca jasne uvádza: 1) že po vzniku poistnej udalosti bola poistná udalosť poisteným riadne u žalovaného nahlásená - uvedené aj pod ktorým číslom žalovaný poistnú

udalosť zaregistroval, 2) že poistený si v dôsledku poistnej udalosti dal opraviť vozidlo u žalobcu, 3) vyčíslenie nákladov za opravu vo faktúre, ktorá bola ako dôkaz predložená, 4) doručenie oznámenia žalovaného o likvidácii predmetnej poistnej udalosti s presným opisom a vymedzením, koľko žalovaný poistenému plnil a koľko nie, pričom toto oznámenie žalovaného bolo ako dôkaz v konaní predložené, 5) informáciu o tom, že pohľadávka poisteného bola postúpená na žalobcu, pričom ako dôkaz bola predložená zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá obsahuje všetky zákonné náležitosti. Mal za to, že v žalobe uviedol všetky podstatné náležitosti a taktiež označil a predložil dôkazy na preukázanie ním tvrdných skutočností a jasne špecifikoval svoj žalobný návrh. Preto považoval argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nedostatkov náležitostí podania za bezpredmetnú a právne irelevantnú.

5A.K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že samotná škoda vznikla poistenému už momentom vzniku poistnej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok a ktorej vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Poukázal na ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Obdobne tak platí aj podľa ustálenej judikatúry: „Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody.“ (R 5/1988, R 25/1990) Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je teda poistná udalosť, na výšku škody, resp. jej rozsah, nemá vplyv skutočnosť, aký servis opravu vykonal, a či vôbec. Fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku. Aj podľa ustálenej judikatúry súdov, keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Faktúra predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred poistnou udalosťou. Konanie a tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poistený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom inštitútu poistenia, ktoré má chrániť poisteného a ktorého podstatou je prenos negatívneho dopadu v dôsledku poistnej udalosti na poisteného. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Mal za to, že u poisteného W. Š. žalovaný uznal existenciu jeho pohľadávky, spočívajúcu v nákladoch za opravu motorového vozidla, keďže z fakturovanej sumy za opravu motorového vozidla vo výške 980,98 EUR uznal a priamo na účet žalobcu poukázal sumu vo výške 761,04 EUR. V zmysle vyššie uvedeného tak mal za to, že žalovaný písomne uznal svoj dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka v platnom znení čo do dôvodu voči žalobcovi, sporná ostala len výška. Na podporu svojich tvrdení uviedol judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: „K platnosti právneho úkonu uznania dlhu v zmysle § 558 OZ., okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlho uznáva.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4 Cdo 116/2009) Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol dôvod vzniku dlhu - oprava motorového vozidla, vyjadril zároveň v akej výške dlh uznáva a taktiež vyjadril prísľub zaplatiť dlh priamo na účet žalobcu. Žalovaný však následne v podanom odpore uvádza svoju argumentáciu, v zmysle ktorej absolútne odmieta existenciu uvedeného dlhov pri uplatňovanom nároku. Takéto konanie žalovaného považuje za nedôvodné, arbitrálne a v rozpore s dobrými mravmi a platnou právnou úpravou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu.

5B.K náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky uviedol, že podstatnými náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky sú v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka: 1) označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu a postupníka, 2) identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. V zmysle uvedeného, zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom W. Š. (poisteným) a postupníkom (žalobcom) obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorého potreba vznikla z dôvodu vzniku poistnej udalosti). Zároveň, v článku I zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2019 označenom ako „Predmet zmluvy“, v bode 1 postupca jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností

vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 153,94 EUR, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku poisťnej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy poškodeného motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu poškodeného vozidla žalovaným v plnej výške. Taktiež v bode 2 predmetného článku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2019 je jasne špecifikované, že ide o postúpenie pohľadávky, ktorá je bližšie špecifikovaná v bode 1 predmetnej zmluvy, pričom samotný článok II. predmetnej zmluvy obsahuje ďalej špecifikáciu podmienok, podľa ktorých sa pohľadávka postupuje. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Zmluva o postúpení pohľadávky z hľadiska platnosti ako právneho úkonu musí obsahovať generálne základné prvky, ktoré sú nevyhnutné pre platnosť každého právneho úkonu, v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „občiansky zákonník“). Samotný prejav vôle z hľadiska jeho náležitostí tak môže byť vyjadrený ako výslovne, tak aj konkludentne. Mal za to, že postupca v uvedenom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Taktiež v článku III. predmetnej zmluvy v bode 4 zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlasujú, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Aj na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť. Poukázal taktiež na judikatúru súdov v otázke nazerania na posudzovanie náležitostí zmluvy o postúpení pohľadávky: „Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“(Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015) Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovanému ako dlžníkovi ani neprináleží namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky: „Námítka neplatnosti postupní smlouvy s výjimkou prípadů uvedených v § 525 OZ dlužníkovi vůči postupníkovi nepřisluší.“(rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 31 Cdo 1328/2007). Žalovaný tvrdí, že samotný predmet ZoPP je nejasný, nešpecifikovateľný a rozporuplný. Tvrdil, že určitosť ZoPP treba posudzovať vzhľadom na určitosť predmetu postupovanej pohľadávky. Podľa aktuálnej judikatúry je ZoPP určitá ak je v nej dostatočne jasne určená osoba dlžníka, dôvod vzniku a výška samotnej pohľadávky. Predmetné zmluvy o postúpení pohľadávky obsahujú jednak presné určenie dlžníka a jednak dôvod vzniku a výšku pohľadávky, ktorú má postupca voči dlžníkovi, preto sú predmetné zmluvy o postúpení pohľadávok celkom určité a platné. Mal tak za to, že predmetná zmluva vzhľadom na vyššie uvedené spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom - jasne špecifikovaných účastníkov zmluvy a predmet postúpenia, spolu s vyjadrením prejavu vôle postupcu s postúpením pohľadávky, preto považuje tvrdenia žalovaného ohľadne rozporuplnosti týkajúcej sa predmetu postúpenia a prejavu vôle postupcov za bezpredmetné a právne irelevantné.

5C.Vo vzťahu k dôvodnosti krátania poisťného plnenia uviedol, že žalovaný vo svojom oznámení o poisťnom plnení neuviedol riadne dôvody na základe čoho krátil poisťné plnenie. Uvádza iba že, poskytol primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis, náklady na alternatívne diely a primerané náklady na lakovací materiál. Avšak neuvádza na základe čoho vypočítal primeranosť nákladov. Žalovaný nepredložil ani len kalkuláciu, v ktorej by bola zohľadnená výška normohodiny a lakovacieho materiálu. Žiadnym spôsobom nepoprel tvrdenia, ktoré boli uvedené v Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30.05.2019. Oznámenie o poisťnom plnení pri predmetnej poisťnej udalosti na základe uvedeného považuje za nepreskúmateľné, neodôvodnené a arbitrárne. Podľa § 151 ods. 1 CSP: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ Žalovaný sa nevyjadril k dôvodom krátania poisťného plnenia, ani len nepoprel argumentáciu žalobcu, čím uznal tvrdenia žalobcu v Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30.05.2019.

5D.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, keďže šetrenie poisťných udalostí vykonávala organizačná zložka poškodeného a to Centrum likvidácie Košice, ktorá má adresu sídla na Mäsiarska 11, Košice. Uviedol, že podľa výkladu § 19 písm. c) Civilného sporového poriadku, toto ustanovenie možno použiť aj vtedy, keď nižšia zložka, ktorej sa spor týka

nemá právnu subjektivitu (R50/1966). Centrum likvidácie Košice možno považovať za organizačnú zložku žalovaného v zmysle ust. § 19 písm. c) Civilného sporového poriadku. Táto organizačná zložka slúži na vybavovanie a riešenie záležitostí klientov, t.j. na komunikáciu s klientmi, ako poradné miesto, alebo miesto, kam možno osobne doručiť podania a doklady adresované poisťovni. Zároveň je splnená aj ďalšia podmienka a síce, že spor sa týka priamo tejto organizačnej zložky vzhľadom na to, že práve Centrum likvidácie Košice priamo komunikovalo s klientom, vykonávalo šetrenie poistnej udalosti, preberalo dokumenty- faktúry atď. Z uvedeného je zrejmé, že všetky záležitosti týkajúce sa poistných udalostí, ktorých sa predmetný spor týka, boli vybavované riešené práve Centrom likvidácie Košice. Na podporu svojich tvrdení uviedol judikatúru v skutkovo a právne obdobných veciach, keď žalovaný namietal miestnu príslušnosť súdu stanovenú podľa § 19 písm. c) CSP. "Organizačnou zložkou pre účely ustanovenia § 19 písm. c) CSP sa chápe nielen odštepny závod, resp. iná organizačná zložka právnickej osoby zapísaná v obchodnom registri (§7 Obchodného zákonníka), ale aj prevádzka, pobočka, obchodné zastúpenie a iné zložky právnickej osoby, ktoré nedisponujú právnu subjektivitou. Tieto si právnická osoba zriaďuje najmä za účelom priblíženia svojich služieb zákazníkom. Pre určenie, či je daná miestna príslušnosť súdu na výber, treba najmä skúmať, či sa spor týka tejto zložky, t.j. či práva, ktoré si žalobca v spore uplatňuje alebo ochranu ktorých žiada, vyplývajú priamo zo vzťahu s touto organizačnou zložkou."(bod 6 uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.4.2017, sp. zn. 4Ncb/7/2017). "Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Bratislave, ako súd nadriadený, po preskúmaní veci v súlade s ustanovením § 43 CSP dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava I s postúpením veci je dôvodný, nakoľko miestne príslušným na rozhodnutie a prejednanie veci je súd, v obvode ktorého je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je žalovaným, ak sa spor týka organizačnej zložky. Nie je pri tom rozhodujúce, či takáto organizačná zložka má alebo nemá právnu subjektivitu, ale to, či sa predmet sporu týka tejto zložky a či činnosť nižšej organizačnej zložky korešponduje s činnosťou právnickej osoby."(bod 8 uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.4.2017, sp. zn. 4Ncb/7/2017). "Podľa odvolacieho súdu práva, ktoré si žalobca v spore uplatňuje, vyplývajú zo vzťahu s organizačnou zložkou, ktorá vykonávala šetrenie poistnej udalosti a rozhodla o výške poistného plnenia." (bod 7 uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Ncb/43/2016). "Podľa ustálenej súdnej praxe nižšou zložkou je treba rozumieť závod, prevádzkareň, pobočku, predajňu, zberňu a pod., ktorá priamo jedná s klientmi. Táto nižšia organizačná zložka nemusí mať právnu subjektivitu a podstatné je len to, že vybavuje konkrétne obchodné veci s klientmi." (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Ncb/2/2016). "Na to, aby sídlo zakladalo miestnu príslušnosť, však zákon vyžaduje, aby sa jej spor priamo týkal." (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn.: 2Ncb/8/2017) Podľa Uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1Ncb 10/2017: „Organizačnou zložkou pre účely ustanovenia § 19 písm. c) CSP sa rozumie nielen odštepny závod, resp. iná organizačná zložka právnickej osoby zapísaná v obchodnom registri, ale aj prevádzka, pobočka, obchodné zastúpenie a iné zložky právnickej osoby, ktoré nedisponujú právnu subjektivitou. Tieto si právnická osoba zriaďuje najmä za účelom priblíženia svojich služieb zákazníkom. Pre určenie, či je daná miestna príslušnosť súdu na výber v zmysle § 19 písm. c) CSP treba najmä skúmať, či sa spor týka tejto zložky, t.j. či práva, ktoré si žalobca v spore uplatňuje alebo ochranu ktorých žiada, vyplývajú priamo zo vzťahu s touto organizačnou zložkou.“

6.Podaním zo dňa 15.01.2020 (doručeným súdu 15.01.2020 o 23:33 hod.) právny zástupca žalovaného žiadal vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v termíne pojednávania, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j., aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania) o ospravedlnenie neúčasti žalovaného ako aj jeho právneho zástupcu na pojednávaní vytýčenom dňa 17.01.2020. Uviedol, že žalovaný nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7.Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 17.01.2020 navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko tento neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní včas, ani vážnymi okolnosťami. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/54/2019 zo dňa 19.09.2019, sp. zn. 13Cob/99/2019 zo dňa 26.06.2019, sp. zn. 13Cob/113/2019 zo dňa 06.08.2019 a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/6/2019 zo dňa 04.06.2019 a sp. zn. 7Co/180/2018 zo dňa 21.01.2019.

8.Súd mal za to, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný. Žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený súdom

v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 15.01.2020 (o 23:33 hod.) žiadal ospravedlniť neúčasť žalovaného a svoju neúčasť na pojednávaní dňa 17.01.2020 z dôvodov uvedených v bode 6. odôvodnenia tohto rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní včas. Dôvody ospravedlnenia uvedené právnym zástupcom žalovaného nespĺňajú podmienku podľa § 274 CSP, že ide o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Zásada hospodárnosti, ani pracovná zaneprázdnenosť bez ďalšieho nie sú vážnymi okolnosťami v zmysle ust. § 274 CSP. V zmysle Civilného sporového poriadku (CSP) na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku (OSP), sa neprihliada pri splnení podmienok § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie na to, či žalovaný bol pasívny alebo nie. V podstate ide akoby o „sankciu“ nedostavenia a neospravedlnenia sa vážnymi okolnosťami. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Obdobný právny názor je vyjadrený aj v uzneseniach Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/99/2019, 14Cob/54/2019 a sp. zn. 13Cob/113/2019. Zároveň je potrebné poukázať aj na to, že žalovaný nepreukázal a nešpecifikoval súdu svoju pracovnú zaneprázdnenosť, ani pracovnú zaneprázdnenosť svojho právneho zástupcu.

9.V zmysle CSP súd nemá povinnosť oznámiť žalovanému, resp. jeho právnenmu zástupcovi, že jeho ospravedlnenie neakceptuje.

10.Podľa ust. § 129 CSP: (1) Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. (2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. (3) Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. (4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

11.Podľa ust. § 132 CSP: (1) V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. (2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

12.Podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka: (1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

13.Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14.Podľa ust. § 35 Občianskeho zákonníka: (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

15.Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16.Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchateľ majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takými to v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

17.Podľa ust. § 788 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Poistná zmluva obsahuje najmä a) výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy, b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné, c) poistnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené. V poistnej zmluve sa možno od poistných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

18.Podľa ust. § 790 Občianskeho zákonníka poistiť možno najmä a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); b) fyzickú osobu pre prípad jej telesného poškodenia, smrti, dožitia sa určitého veku alebo pre prípad inej poistnej udalosti (poistenie osôb); c) zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

19.Podľa ust. § 791 Občianskeho zákonníka pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak. Poistiteľ vydá tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, poistku ako písomné potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poistky, vydá poistiteľ tomu, kto s ním poistnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poistky. Pokiaľ treba podľa poistných podmienok poistku predložiť na uplatnenie práva na poistné plnenie, môže poistiteľ požadovať, aby sa poistka pred vydaním druhopisu umorila. Ak poistka týkajúca sa medzinárodnej dopravy tovaru obsahuje oprávnenie toho, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, previesť právo z poistnej zmluvy rubopisom, a to aj nevyplneným, na ďalšie osoby, ktoré sú oprávnené na ďalší prevod, sú tieto osoby oprávnené na ďalší prevod (poistka na rad). Tento prevod dopravnej poistky rubopisom (indosamentom) má účinky postúpenia pohľadávky, aj keď poistiteľ nebol o postupe upovedomený. Poistiteľ nie je povinný skúmať platnosť rubopisu.

20.Podľa ust. § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť poistiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

21.Podľa ust. § 797 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

22.Podľa ust. § 798 Občianskeho zákonníka poistiteľ je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť, ak na základe vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede (§ 793) bolo určené nižšie poistné.

23.Podľa ust. § 799 Občianskeho zákonníka poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť.

24.Podľa ust. § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

25.Podľa ust. § 809 Občianskeho zákonníka poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou. Ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

26.Podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (3) Ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

27.Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28.Podľa ust. § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

29.Podľa ust. § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

30.Podľa ust. § 276 CSP ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76, rozsudok pre zmeškanie možno vydať iba ak podmienky na jeho vydanie spĺňa každý z nich.

31.Podľa ust. § 277 CSP: (1) Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. (2) Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. (3) Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

32.S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd mal za to, že boli splnené podmienky ustanovené v § 274 a nasl. CSP, a preto rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

33.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

35.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356 písm. b) CSP).

Odvolanie možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.